

Tilskud til Skolerne, saa ogsaa skulde have større Myndighed. Jeg forstaaer slet ikke den Tale. Hvem ejer, hvad der ligger i Statskassen? Er det andet end Befolkningens Penge, der ligger i Statskassen? Det er dog ikke Kaldsmyndighederne, ikke en Gang Modstanderne af denne Lov, der betale de fleste Penge til Statskassen. Den har hele Folket med at gøre, og til den har hele Folket sin Ret, og det er i sin Orden, at det hævder den. Som jeg tidligere har sagt, gaa Pengene her blot en Omvej, men det er Folkets egne Penge, der gaa i Statskassen, og som det faar tilbage paa denne Maade. Der kan ske den gode Ting ved, at de gaa gennem Statskassen, at de kunne fordeles bedre, mere efter, hvor Trangen findes i de forskellige Egne. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Holch: Jeg vil blot tillade mig at sige til den ærede Taler, at jeg ikke har fundet det billigt, at Staten fik en større Indfyldelse paa de Penge, der gives hertil. Jeg har kun sagt, at jeg fandt denne Fordring teoretisk berettiget, men jeg erindrer ikke, om jeg tilføjede det før. Jeg har for øvrigt haft Lejlighed til at modsætte mig, at denne Fordring blev opstillet, og jeg sagde allerede før og gentager nu, at jeg anser en saadan Fordring for ganske umulig at gennemføre, og derfor kunde det aldrig falde mig ind at støtte en saadan Fordring.

Naar saa det ærede Medlem opfordrede mig til at bevise, at Sagen er strandet paa det dominerende Parti i Folketinget, kan jeg i Henhold til, hvad jeg sagde tidligere, selvfølgelig ikke føre et saadant Bevis, men jeg skal dog fremhæve, hvad det kommer an paa: Naar Folketinget ikke har været fornøjet med, paa det omstridte Punkt at blive ved det bestaaende, kan man tydelig deraf se, at det i Virkeligheden ikke har ønsket Loven, thi at stille større Fordringer, naar Staten skal give større Tilskud, end at blive ved det bestaaende med Hensyn til Kaldelsesretten, er i og for sig saa urimeligt, at den, der i Virkeligheden vilde have Loven, ikke vilde stille den.

Formanden: For en kort Bemærkning har det 4de Medlem for 9de Kreds Ordet.

S. Jensen: Det er en ganske ejendommeligt Paastand at sige, at Folketinget ikke vil have en Lov, som det for et Øjeblik siden har vedtaget med 80 Stemmer

mod 2. Der var blandt dem, der have stemt for denne Lov, saa vidt jeg erindrer, flere af det ærede Medlems sædvanlige Meningsfæller. Nej, vi maa vise Sagen hen til det Punkt, hvorpaa den er strandet, og det er Kaldesspørgsmaalet, om Loven skal gælde, eller det fri Skøn skal sættes over Loven. Men nu maa jeg gøre opmærksom paa, at dette fri Skøn har givet sig mange forskellige Udslag. Der foreligger her fra Ministeriets egen Haand tre forskellige Fortolkninger, og de ere ikke indbyrdes overensstemmende; jeg vilde nok vide, hvorledes det hænger sammen. Jeg kan godt forstaa, at naar Loven føres ud i Livet, maa Administrationen udøve et Skøn, men dette maa ikke gaa mod Loven, og det har det gjort her. Der staaer, naar „ingen af de tre indstillede ere skikkede eller værdige“, men det har man gjort til, at de alle tre indstillede skulde være skikkede og værdige. Denne Lovfortolkning forstaaer jeg ikke. Det maa være en af de teoretiske Lovfortolkninger, som den ærede Ordfører nævnte. Jeg har ikke den mindste Overtro paa dem.

Formanden: For en kort Bemærkning har det ærede 2det Medlem for 5te Kreds Ordet.

Holch: Jeg skal blot tillade mig at gøre den Bemærkning, at der ikke foreligger nogen som helst Afgørelse eller noget som helst, man kan støtte sig til, som Vidnesbyrd om, at det af den ærede Taler paaberaabte fri Skøn er mod Loven. Jeg mener netop, og i alt Fald paastod den ærede Ordfører det med stor Bestemthed, at det er stemmende med Loven, og hans Autoritet tillægger jeg lige saa megen Vægt som det ærede Medlems.

S. Jensen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Jeg haaber, at det er den sidste korte Bemærkning.

S. Jensen: Jeg skal saa frafalde Ordet. Det er mig ikke om, at gøre at faa det sidste Ord.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Indstilling af *Fællesudvalgets Flertal* (se Tillæg B.) blev ved et Navneopraab, som foretoges paa Begæring af: Madsen-